

Sygn. akt: X C 832/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Beata Kasprzyk
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w Ł.

o zapłatę

orzeka:

- zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w Ł. na rzecz powoda M. C. kwotę 5854,49 zł (pięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt cztery złote czterdzieści dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 kwietnia 2014r.; do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 271,88 zł (dwieście siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem kosztów opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Powód M. C. wniósł o zasądzenie od (...) Spółka Akcyjna w Ł. kwoty 5854,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od 18 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu .

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że żądana kwota stanowi niewypłaconą przez powoda część kosztów z tytułu naprawy pojazdu , która wyniosła 10.000zł .

Szkoda wg. kosztorysu została wyliczona na 9367,27zł , wypłacono odszkodowanie w kwocie 3512,78zł .

Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania w kwocie , której domagał się powód .

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości .

Podniesiono , że powód nie przedłożył stosownych rachunków oraz faktur VAT , co spowodowało niemożność ustalenia wysokości odszkodowania w wariantcie warsztatowym .

Pozwana zgodnie z § 8 ust. 10 w zw. z § 8 ust. 10-11 OWU , ustaliła wysokość odszkodowania w wariantcie kosztorysowym – tj. na podstawie sporządzonej przez ubezpieczyciela wyceny w oparciu o zasady w systemie A. lub E. .

Sąd ustalił, co następuje :

M. C. jest właścicielem samochodu marki S. (...) o nr rej. (...).

9 stycznia 2014 r. M. C. zawarł z (...) S.A. w Ł. umowę dobrowolnego ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco na okres od 11 stycznia 2014 r. do 10 stycznia 2015 r.

18 marca 2014 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego w trakcie którego uszkodzeniu uległ samochód powoda .

Powód wystąpił do pozwanego o wypłatę odszkodowania z tego tytułu .

wyżej opisany pojazd, który był zaparkowany na parkingu, został najprawdopodobniej, na skutek manewru cofania, uszkodzony przez inny pojazd. Tego samego dnia powód poinformował pozwanego o zaistniałym zdarzeniu.

W oparciu o kosztorys – E.'s nr 1910

z 25 marca 2014 r. koszt naprawy samochodu pozwany wyliczył na kwotę 3.512,78 zł. Powód nie przedłożył pozwanemu rachunków , ani faktur.

Powód nie zaakceptował wysokości odszkodowania, przesłał ubezpieczycielowi sporządzony na jego zlecenie kosztorys szkody , na kwotę 9.367,27zł .

Pismem z 19 listopada 2014 r. pozwany poinformował powoda , że wycena wysokości szkody została zgodnie z zaleceniami producenta pojazdu . Prosił o udokumentowanie , iż pozwany poniósł koszty naprawy .

Powód nie przedstawił ubezpieczycielowi żądanych dokumentów .

dowody:

Polisa – k. 8-9 akt,

Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Casco– k. 10-17 akt,

Protokół szkody - k. 43 akt,

Decyzja wypłaty odszkodowania – k. 46akt,

Kosztorys E.'s nr 1910 – k. 44-45akt,

Kosztorys na zlecenie powoda – k.47-48 akt,

Pisma pozwanego . – k. 49,50 akt,

Opinia biegłego – k. 63-65 akt,

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody

z dokumentów, dołączonych przez strony do akt sprawy.

Sąd uznał te dowody za wiarygodne, bowiem żadna ze stron nie zakwestionowała ich wiarygodności i autentyczności.

Bezspornym jest, że strony zawarły umowę dobrowolnego ubezpieczenia autocasco samochodu osobowego marki S. (...),

a także to, że powód w tym czasie był właścicielem tego pojazdu.

Bezspornym jest także okoliczność, że w okresie objętym wyżej wskazanym ubezpieczeniem, doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego ubezpieczony pojazd uległ uszkodzeniu.

Żadna ze stron nie kwestionowała faktu, że pozwany był zobowiązany do wypłaty odszkodowania z tytułu autocasco, a także okoliczności, że pozwany wypłacił powodowi łącznie kwotę 3.512,78zł.

Spornym pozostaje, czy pozwany zobowiązany jest do zapłaty na rzecz powoda żądanej kwoty, z uwagi na wypłatę odszkodowania w niepełnej wysokości.

Bezspornym jest także to, że w umowie powód wybrał warsztatowy wariant rozliczenia szkody.

W ocenie sądu żądanie powoda zasługuje na uwzględnienie w całości.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że celem umowy ubezpieczenia jest zapewnienie uprawnionemu ochrony w sytuacji wystąpienia, określonego w umowie tej zdarzenia. Uprawniony w zamian za tą ochronę jest zobowiązany do uiszczania określonych umową składek. Powód w dniu zdarzenia był objęty wskazaną wyżej ochroną.

Pozwany w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazał, że wysokość przyznanego powodowi odszkodowania została ustalona na podstawie § 8 ust. 10 OWU w wariantcie kosztorysowym. Uczynił to bowiem pozwany nie przedłożył ubezpieczycielowi rachunków, ani faktur VAT.

Powyższe kwestie regulują Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Casco (zwanego dalej o.w.u.).

§ 8 ust.5 -10 o.w.u. reguluje zagadnienia dotyczące odszkodowania w wariantcie warsztatowym.

Ust 10 stanowi, że w przypadku nie przedstawienia przez ubezpieczonego, który zawarł umowę w wariantcie warsztatowym, rachunków lub faktur za naprawę pojazdu, (...) S.A. ustali wysokość odszkodowania na podstawie zasad określonych w ust. 11 do 12.

Ustęp 11-12 o.w.u. dotyczy odszkodowania w wariantcie kosztorysowym.

Zgodnie z treścią ust. 11: „w wariantcie kosztorysowym, ustalenie rozmiaru szkody oraz wysokość odszkodowania w szkodzi częściowej następuje na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) S.A. w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E. .

Ust 12 precyzuje szczegółowo sposób ustalenia odszkodowania.

Bezspornym jest, że pozwany nie przedstawił rachunków, co za tym idzie, pozwany zasadnie ustalał wysokość odszkodowania w wariantcie kosztorysowym.

Dyskusyjna jest wysokość odszkodowania.

Pozwany złożył wraz z pozwem prywatną wycenę szkody na kwotę 9.367,27zł.

Powód zakwestionował ten dowód, uznając, iż została sporządzona na potrzeby procesu.

W tej sytuacji sąd dopuścił dowód z opinii biegłego, na wniosek strony powodowej.

Biegły w swojej opinii wskazał wysokość szkody (na podstawie o.w.u) na kwotę 9.461,80zł.

Strony nie wniosły uwag do sporządzonej opinii , nie domagały się wezwania biegłego na rozprawę , nie złożyły żadnych dodatkowych wniosków dowodowych .

W ocenie sądu opinia jest logiczna , wewnątrznie niesprzeczna .

Nie sposób nie zauważyć ,że kwota odszkodowania ustalona przez biegłego , jest prawie tożsama z kwotą , która wynika z wyceny sporządzonej na zlecenie powoda .

Powód uczynił zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. i udowodnił , że wysokość odszkodowania , które pozwany powinien mu wypłacić na podstawie umowy łączącej strony – została zaniżona przez pozwanego.

Pozwany skupił się na niedostarczeniu rachunków przez powoda ,

co nie było kwestionowane , nie skutkuje to jednak obniżeniem odszkodowania , lecz obliczeniem go w inny sposób .

Pozwany nie miał zastrzeżeń do opinii biegłego , nie wskazywał , że została zawyżona , w jakim ewentualnie zakresie .

Odwracając sytuację , nie udowodnił , że ustalona przez niego kwota odszkodowania jest prawidłowa .

Wobec powyższych rozważań Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne w całości w oparciu o treść art. 353 § 1 k.c.

w zw. z art. 822§ 1 k.c.

O kosztach Sąd orzekł w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c.